

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Alina Gąsior
Protokolant	st.sekr.sąd. Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko W. S., P. S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. uznaje za bezskuteczną w stosunku do powoda M. K.:

a) umowę sprzedaży udziałów zawartą w P. dnia 2 czerwca 2014 roku pomiędzy A. S. (1) a W. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...), na podstawie której A. S. (1) sprzedał W. S. 900 udziałów Spółki (...) Spółki z o. o. za cenę 45.000,00 (czterdzieści pięć tysięcy 00/100) złotych ;

b) umowę sprzedaży udziałów zawartą w P. dnia 2 czerwca 2014 roku pomiędzy A. S. (1) a P. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...), na podstawie której A. S. (1) sprzedał P. S. 900 udziałów Spółki (...) Spółki z o. o. za cenę 45.000,00 (czterdzieści pięć tysięcy 00/100) złotych ;

w zakresie wierzytelności przysługującej M. K. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 maja 2016 roku wydanego w sprawie I C 182/16 oraz w zakresie wierzytelności przysługującej M. K. na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 maja 2016 roku wydanego w sprawie I C 1000/16;

2. zasądza solidarnie od pozwanych W. S. i P. S. na rzecz W. K. kwotę 5.417,00 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście 00/ 100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. nakazuje ściągnąć solidarnie od pozwanych W. S. i P. S. na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 4.600,00 (cztery tysiące sześćset 00/ 100) złotych tytułem opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 1541/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 16 listopada 2017 r. powód M. K., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o uznanie za bezskuteczną w stosunku do powoda:

1. umowy sprzedaży udziałów zawartej w P. dnia 2 czerwca 2014 roku pomiędzy dłużnikiem A. S. (1) a pozwanym W. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...),
2. umowy sprzedaży udziałów zawartą w P. dnia 2 czerwca 2014 roku pomiędzy dłużnikiem A. S. (1) a pozwaną P. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...).

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kosztów procesu sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż zawartymi umowami dłużnik A. S. (1) sprzedał pozwanym udziały (...) Spółki z o. o. prze co wyzbył się on majątku, natomiast pozwanemu przysługuje wobec dłużnika wierzytelność wynikająca z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 maja 2016 roku wydanego w sprawie I C 1082/16 oraz z wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 25 maja 2016 roku wydanego w sprawie I C 1000/16, na podstawie których powód wszczął postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. S. S. w sprawach o sygn. akt Km 674/17 oraz 675/17. Powód wskazał, iż obecnie z uwagi na brak majątku dłużnika prowadzone postępowania egzekucyjne pozwalają na wyegzekwowanie kwoty jedynie 100 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 lutego 2018 r. pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów postępowania sądowego. W uzasadnieniu podnieśli zarzuty nieudowodnienia roszczenia, braku pokrzywdzenia powoda w wyniku sprzedaży udziałów oraz braku wiedzy pozwanych o dokonaniu czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzycieli. W kolejnych pismach pozwani podnieśli zarzut nieistnienia wierzytelności powoda, a także braku legitymacji prawnej powoda oraz interesu prawnego po stronie powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. (1) był przedsiębiorcą i prowadził działalność gospodarczą pod firmą Stacja Paliw A. S. (1) w W..

/bezsporne/

Umową pożyczki z dnia 7 maja 2009 r. M. K. udzielił A. S. (1) pożyczki pieniężnej w kwocie 42.000 zł przy oprocentowaniu pożyczki w wysokości 8% rocznie. Umowa nie przewidywała terminu zwrotu pożyczki.

/dowód: akt sprawy I C 182/16 SR w Piotrkowie Tryb.: umowa pożyczki k.5, /

Kolejną umową pożyczki z dnia 3 marca 2010 r. M. K. udzielił A. S. (1) pożyczki pieniężnej w kwocie 50.000 zł przy oprocentowaniu pożyczki w wysokości 10% rocznie. Umowa nie przewidywała terminu zwrotu pożyczki.

/dowód: akt sprawy I C 1000/16 SR w Piotrkowie Tryb.: umowa pożyczki k.6/

Pożyczki te były przeznaczone na prowadzenie działalności, w tym zakup paliwa.

/dowód: zeznania powoda: nagranie 00:31:38-00:32:00, protokół k.80, płyta k.81/

W okresie 2001-2011 r. A. S. (2) zawarł z powodem w sumie 8 umów pożyczek.

/dowód: zeznania A. S. (1): nagranie 00:06:35-00:08:07, protokół k.78v, płyta k.81, zeznania powoda: nagranie 00:32:27-00:33:43, protokół k.80, płyta k.81/

Powód do lutego 2014 r. był pracownikiem dłużnika.

/ dowód: zeznania powoda: nagranie 00:29:12-00:31:15, protokół k.79v, płyta k.81/

Pismem z dnia 12 marca 2014 r. doręczonym dłużnikowi w dniu 13 marca 2014 r. powód poinformował o przelewie wierzytelności głównej w wysokości 171.000 zł wraz z odsetkami na dzień 3 marca 2014 r. w łącznej wysokości

234.831,23 zł z możliwością naliczania dalszych odsetek, przyszłymi ewentualnymi kosztami postępowania, kosztami sądowymi oraz egzekucji komorniczej na rzecz C. Kancelaria (...) z siedzibą w W..

/dowód: pismo informujące o cesji wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru pisma k.75-76/

W dniu 27 lutego 2014 r. dłużnik przekształcił prowadzoną przez siebie działalność w (...) sp. z o.o. z siedzibą w W..

/dowód: opinia biegłego rewidenta k.40/

Na dzień 1 stycznia 2014 r. w związku z prowadzoną działalnością A. S. (1) posiadał aktywa: aktywa trwałe w wysokości 260.274,00 zł, aktywa obrotowe w wysokości 40.617,98 zł; pasywa: kapitał własny w wysokości 90.000 zł, zobowiązania i rezerwy na zobowiązania w wysokości 210.891,98 zł. Składniki majątkowe (środki trwałe) obejmujące wyposażenie stacji na dzień 1 stycznia 2014 r. wyniosły 321.395,71 zł.

/ dowód: bilans k.42, spis majątku k.43/

Dłużnik był właścicielem 1.800 udziałów o wartości nominalnej 50 zł w spółce (...) Sp. z o.o. w W..

Umową sprzedaży udziałów zawartą w P. dnia 2 czerwca 2014 roku z W. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...) A. S. (1) sprzedał W. S. 900 udziałów Spółki (...) Spółki z o. o. za cenę 45.000 zł.

Umową sprzedaży udziałów zawartą w P. dnia 2 czerwca 2014 roku z P. S. potwierdzoną u notariusza E. B. nr Repertorium (...) A. S. (1) sprzedał P. S. 900 udziałów Spółki (...) Spółki z o. o. za cenę 45.000 zł.

/ dowód: umowy sprzedaży k.44-49/

Kwotę uzyskaną ze sprzedaży udziałów dłużnik A. S. (1) przeznaczył na spłatę wierzytelności 3 innych osób. Jednocześnie nie przekazał z tej kwoty powodowi żadnych pieniędzy. A. S. (1) uiszczył na rzecz firmy (...) kwotę 3.000 złotych. Następnie otrzymał informację o rozwiązaniu umowy pomiędzy powodem a firmą (...).

/dowód: zeznania A. S. (1): nagranie 00:12:42-00:16:23, protokół k.79, płyta k.81/

Umowa cesji między powodem a R. R. została rozwiązana w dniu 27 kwietnia 2015 r.

/ dowód: oświadczenie R. R. k.77/

Pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. powód wypowiedział i wezwał dłużnika do zapłaty kwoty 42.000 zł wraz z odsetkami umownymi w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania pisma.

Powód wystąpił na drogę sądową w celu dochodzenia roszczenia. Wyrokiem z dnia 25 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od A. S. (1) na rzecz powoda kwotę 42.000 zł wraz z odsetkami umownymi od tej kwoty w wysokości 8% w stosunku rocznym, ale nie więcej niż czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP od dnia 7 maja 2009 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu. Wyrok uprawomocnił się w dniu 16 czerwca 2016 r.

/ dowód: akt sprawy I C 182/16 SR w Piotrkowie Tryb.: wypowiedzenie umowy pożyczki k.4, wyrok k.31/

Pismem z dnia 5 czerwca 2015 r. powód wypowiedział i wezwał dłużnika do zapłaty kwoty 50.000 zł wraz z odsetkami umownymi w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania pisma.

Powód wystąpił na drogę sądową w celu dochodzenia roszczenia. Wyrokiem z dnia 25 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. zasądził od A. S. (1) na rzecz powoda kwotę 50.000 zł wraz z odsetkami umownymi od tej kwoty w wysokości 10% w stosunku rocznym, ale nie więcej niż czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP od dnia 3 marca 2010 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu. Wyrok uprawomocnił się w dniu 16 czerwca 2016 r.

/dowód: akt sprawy I C 1000/16 SR w Piotrkowie Tryb.: wypowiedzenie umowy pożyczki k.5, wyrok k.36/

Powód na podstawie powyższych wyroków zaopatrzonych w klauzulę wykonalności wszczął przeciwko A. S. (1) postępowania egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. S. S. w sprawach o sygn. akt Km 674/17 oraz 675/17.

W toku obu postępowań dokonano zajęcia rachunku bankowego dłużnika, wierzytelności należnych od Urzędu Skarbowego oraz wynagrodzenia za pracę. W zakresie tego ostatniego nie ma możliwości dokonywania potrąceń, ponieważ są one już zajęte w maksymalnej wysokości w związku z innym toczącym się przeciwko dłużnikowi postępowaniem egzekucyjnym.

Postępowania nie ujawniły wartościowego składnika majątku dłużnika, do którego można by skierować egzekucję.

/ dowód: akta komornicze Km 674/17 i Km 675/17/

W zakresie działania dłużnika na szkodę powoda toczyło się dochodzenie prowadzone przez K. w P. pod sygn. akt RDS 5/18. Dochodzenie zostało umorzone, przy czym postanowienie o umorzeniu zostało zaskarżone przez powoda.

/ dowód: pismo procesowe pozwanych z dnia 18 kwietnia 2018 r – k. 63, pismo procesowe powoda z dnia 24 kwietnia 2018 r – k. 74/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych dowodów. Sąd nie czynił ustaleń na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy IC 907/17 Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim, ponieważ dotyczą innej sprawy z powództwa M. K. przeciwko W. S. i nie mają znaczenia w niniejszym postępowaniu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód wniósł o uznanie za bezskuteczne wobec niego czynności dokonanych przez dłużnika, które zaistniały po przekształceniu prowadzonej przez niego działalności.

Przedsiębiorca będący osobą fizyczną wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą może przekształcić formę prowadzonej działalności w jednoosobową spółkę kapitałową (art. 551 § 5 k.s.h.). W przypadku przekształcenia przedsiębiorcy-osoby fizycznej w spółkę kapitałową dotychczasowy przedsiębiorca staje się jedynym wspólnikiem albo akcjonariuszem spółki przekształconej (art. 584² § 3 k.s.h.). W wyniku przekształcenia przedsiębiorcy w spółkę kapitałową dochodzi do powstania nowego podmiotu - spółki przekształconej - przy zachowaniu jednak bytu prawnego przedsiębiorcy przekształcanego jako osoby fizycznej określonej w art. 551 § 5 k.s.h. Z dniem przekształcenia powstała w jego następstwie spółka przekształcona staje się podmiotem praw i obowiązków, których podmiotem był dotychczas przedsiębiorca przekształcany i które związane są z jego dotychczasową działalnością gospodarczą. Przesądza to jednoznacznie art. 584² § 1 k.s.h. Jednocześnie przedsiębiorca przekształcany przestaje być podmiotem tych praw i obowiązków. Zachowana zostaje jedynie - w pewnych granicach czasowych - solidarna ze spółką przekształconą odpowiedzialność osoby fizycznej, o której mowa w art. 551 § 5 k.s.h, za zobowiązania przedsiębiorcy przekształcanego związane z prowadzoną przez niego dotychczas działalnością gospodarczą powstałe przed dniem przekształcenia (art. 584¹³ k.s.h) (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2015 r., III CZP 106/14, OSNC 2016/1/1).

A zatem na skutek przekształcenia dłużnika w zakresie prowadzonej przez niego działalności spółka (...) stała się dłużnikiem powoda w takim dokładnie kształcie, jaki istniał i obciążał osobę fizyczną – dłużnika A. S. (1), dokonującą przekształcenia formy prowadzonej działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 527 § 1 k.c. gdy wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć.

Powodzenie roszczenia pauliańskiego zależy od wykazania przez wierzyciela –powoda, iż spełnione zostały następujące przesłanki:

- 1) wierzyciel posiada prawnie chronioną wierzytelność w stosunku do dłużnika,
- 2) dłużnik dokonał czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela–powoda,
- 3) w wyniku kwestionowanej czynności dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- 4) po stronie dłużnika istniała świadomość pokrzywdzenia wierzyciela,
- 5) osoba trzecia, która uzyskała korzyść, działała w złej wierze.

Powyższe przesłanki muszą zostać spełnione kumulatywnie. Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa co do zasady na wierzycielu szukającym ochrony. W odniesieniu do pewnych sytuacji istnieją jednak również przepisy szczególne, które zawierają odpowiednie modyfikacje, zaostrzające lub łagodzące wymogi dowodowe w zależności od specyfiki normowanych stanów faktycznych.

Korzystanie ze skargi pauliańskiej wymaga co do zasady istnienia wierzytelności podlegającej ochronie. Wierzytelność ta musi istnieć zarówno w chwili dokonania czynności krzywdzącej, w chwili wytoczenia powództwa (np. wyroki SN: z 9.4.2010 r., III CSK 273/09, L.; z 15.2.2007 r., II CSK 452/06, OSNC), jak również w momencie wyrokowania (por. art. 316 § 1 k.p.c.). Wierzytelność ta nie musi być przy tym wymagalna, musi być natomiast realna i skonkretyzowana.

W niniejszej sprawie powodowi wobec dłużnika na każdym z tych etapów przysługiwała wierzytelność wynikająca z umów pożyczki, która następnie została zasądzona wyrokami sądowymi. W chwili wyzbycia się majątku przez dłużnika wierzytelność ta co prawda nie była jeszcze wymagalna (umowy nie określały terminu zwrotu pożyczki, a powód nie wypowiedział ich i nie wezwał dłużnika do zapłaty), jednak sama wierzytelność już istniała i istnienie to warunkuje skuteczność wniesienia niniejszej skargi.

Kolejną przesłanką skuteczności zaskarżenia czynności dłużnika jest to, by spowodowała ona pokrzywdzenie wierzyciela. Zgodnie z art. 527 § 2 k.p.c. czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli wskutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności. Przez niewypłacalność na tle art. 527 § 2 k.c. rozumie się aktualny brak możliwości wywiązania się przez dłużnika z zobowiązań finansowych (wyrok SN z 18.9.1998 r., III CKN 612/97, L.). Przedmiotem skargi paulińskiej, zgodnie z treścią art. 527 § 1 k.c., mogą być tylko takie czynności, które przynoszą korzyść majątkową osobie trzeciej, a więc czynności przysparzające, które są skutkiem rozporządzeń dłużnika. W niniejszej sprawie bezsporne było, iż dłużnik dokonał czynności prawnej w drodze umowy sprzedaży. W przypadku umowy sprzedaży o istnieniu pokrzywdzenia można mówić w sytuacji, gdy cena zbytego prawa była niższa niż jego wartość. W niniejszej sprawie należy wartością spółki postrzegać przede wszystkim jako wartość majątku spółki. Dłużnik dokonał przekształcenia prowadzonej przez siebie działalności, w skład której wchodziły składniki majątkowe o wartości 321.395,71 zł, a następnie zbył ją wraz z tymi składnikami za kwotę 90.000 zł. Podnoszona przez pozwanych okoliczność wpływu zobowiązań i rezerw na zobowiązania na ustaloną cenę nie może znaleźć tutaj większego akceptacji, bowiem część wskazywanej przez nich kwoty w wysokości 210.891,98 zł stanowiły jedynie rezerwy na zobowiązania. Na tej podstawie nie sposób uznać, iż cena odpowiadała wartości spółki. Niezależnie jednak od powyższego za niewypłacalnego może być uznany nawet taki dłużnik, którego aktywa majątkowe równoważą zobowiązania, ale są niedostępne dla wierzyciela roszczeń pieniężnych. Niewypłacalność, o jakiej mowa w art. 527 § 2 k.c. nie jest bowiem synonimem braku jakiegokolwiek majątku po stronie dłużnika, wystarczy bowiem

sytuacja zakłócenia zdolności płatniczych dłużnika i uprzywilejowywała jednego z jego wierzycieli (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 5 kwietnia 2013 r., I ACa 1250/12, LEX nr 1312107). W niniejszej sprawie dłużnik przyznał, iż z uzyskanej kwoty 90.000 zł zaspokoił innych wierzycieli, pozbawiając zaspokojenia powoda ze składników majątku, który byłby dla niego dostępny, gdyby nie zaspokojenie innych wierzycieli. W niniejszej sprawie dłużnik niewątpliwie uprzywilejował pozostałych wierzycieli kosztem powoda, nie podając jednocześnie żadnego źródła tego uprzywilejowania. W toku postępowania natomiast kwestionował wiarygodność powoda, wskazując, iż zostały one spłacone, jednak nie wykazał powyższego żadnymi dowodami. Również w toku postępowań sądowych w przedmiocie umów pożyczki nie zakwestionował on skutecznie powyższych wiarygodności.

Niejako na marginesie wskazać należy, iż stan jednoosobowości w zakresie prowadzonej działalności nie ma charakteru spetryfikowanego i nie ma przeszkód, aby po dniu przekształcenia w spółkę kapitałową osoby trzecie przystąpiły do spółki przez objęcie udziałów lub akcji w podwyższonym kapitale zakładowym lub też przez nabycie jednostek uczestnictwa od wspólnika - przedsiębiorcy przekształcanego. W niniejszej sprawie natomiast dłużnik nie wskazał, dlaczego koniecznym było zbycie przez niego wszystkich udziałów spółki, a nie tylko części, zwłaszcza w sytuacji, kiedy nabywcami są osoby nie mające doświadczenia w prowadzeniu stacji benzynowej oraz nie są inwestorami.

Dłużnik posiadał majątek, który następnie wszedł w skład spółki, której udziały w całości zostały zbyte przez dłużnika. Obecnie zaś nie posiada on majątku pozwalającego na zaspokojenie w całości należności przysługujących powodowi. Tym samym na skutek dokonania przedmiotowych umów sprzedaży dłużnik stał się niewypłacalny.

Pomiędzy zaskarżonymi czynnościami dłużnika a jego niewypłacalnością istnieje związek przyczynowy. W przypadku niedokonania zbycia udziałów powód mógłby uzyskać zaspokojenie.

Przechodząc następnie do świadomości pokrzywdzenia wierzyciela u dłużnika, wskazać należy, iż świadomość pokrzywdzenia musi istnieć po stronie dłużnika w chwili dokonania czynności prawnej. Nie musi to być jednak świadomość dotycząca konkretnego wierzyciela lub konkretnej grupy wierzycieli, wystarczające będzie w tej sytuacji wykazanie istnienia po stronie dłużnika świadomości, iż dana czynność prawna może potencjalnie skutkować ograniczeniem lub wyłączeniem możliwości zaspokojenia dla ogółu wierzycieli. Wystarczy też, by dłużnik takie pokrzywdzenie przewidywał w granicach ewentualności (np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 7.8.2015 r., I ACa 1833/14, L.).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż dłużnik zawarł w sumie 8 umów pożyczek z powodem, który u niego pracował. Bezpośrednio przed dokonaniem sprzedaży udziałów spółki, w lutym 2014 r. powód zakończył świadczenie pracy u dłużnika (pożyczkodawca), jak również w dniu 13 marca 2014 r. powód poinformował go pisemnie o umowie z kancelarią windykacyjną, tym samym uprzedzając o możliwości dochodzenia wiarygodności w łącznej wysokości 234.831,23 zł. Mając na uwadze powyższe okoliczności, z których wynika, iż dłużnik mógł mieć uzasadnione przypuszczenie, że wiarygodności wynikające z dwóch ostatnich umów pożyczki staną się za chwilę wymagalne, co będzie się wiązało z obowiązkiem zapłaty, nie sposób uznać, że nie miał on w ogóle wiedzy o ich istnieniu. Jednocześnie należy zaznaczyć, iż Sąd nie jest związany postanowieniem o umorzeniu dochodzenia również w zakresie przyjętej przez organ podstawy umorzenia, jako że ten rodzaj orzeczenia nie jest objęty dyspozycją art. 11 k.p.c.

Ostatnią przesłanką skargi pauliańskiej jest zła wiara osoby trzeciej, która uzyskała korzyść w wyniku czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela. Chodzi tutaj o sytuacje, w których osoba trzecia, dokonując danej czynności prawnej z dłużnikiem, wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć, że ten działał ze świadomością pokrzywdzenia swoich wierzycieli (lub wierzyciela). Jednakże zgodnie z art. 527 § 3 k.c. jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Wierzyciel w tym wypadku obowiązany jest zatem tylko do wykazania stosunku bliskości. Pojęcie „bliskiego stosunku” oznacza tu nie tyle powiązania rodzinne, co faktyczne więzy uczuciowe, przyjaźń, wdzięczność, a zatem ogólnie - faktyczną bliskość pozwalającą przyjąć, że osoba trzecia mogła znać sytuację majątkową

dłużnika i cel jego działań. Pozwani są synem i synową dłużnika, Adres dłużnika z umów pożyczki pokrywa się z aktualnym adresem zamieszkania pozwanych, poza tym pozwani zawarli z dłużnikiem umowę dotyczącą stacji, chociaż nie wykazali, iż posiadają oni doświadczenie w prowadzeniu tego typu działalności. Powyższe nakazuje przyjąć, że zachodzi domniemanie wyrażone w art. 527 § 3 k.c.

Powód do tej pory nie uzyskał zaspokojenia swojej wierzytelności, zaś dłużnik w chwili wyrokowania nie posiadał wystarczającego majątku, do którego powód mógłby skierować egzekucję i uzyskać zaspokojenie. Niewypłacalność dłużnika wskutek dokonanej z pozwany czynności prawnej doprowadziła zdaniem Sądu do powstania stanu pokrzywdzenia wierzyciela. Na skutek zaskarżonej czynności wierzytelność powoda nie może być zrealizowana i zrealizowanie jej w przyszłości jest również wątpliwe. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1 – ym wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na treści art. 98 k.p.c. W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w całości, w związku z powyższym pozwani winni zapłacić na jego rzecz solidarnie poniesione przez niego koszty procesu w kwocie 5.417 zł, na które składa się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 5.400 zł ustalone w oparciu o § 2 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Sąd na podstawie art. 113 § 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c. nakazał ściągnąć solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa -Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 4.600 zł tytułem opłaty sądowej.